

Asocijativno dodirivanje ishodišta

Izložbu »Otisci« slikara Matka Trebotića u srijedu 9. travnja u zagrebačkoj Galeriji »Forum« otvorio je Milan Bešlić. Trebotić je po svojoj likovnoj formuli - s kojom na kreativan i slikarski način povezuje lokalno i globalno, baštinsko prevodi na univerzalni jezik, a domaću plastičnu verziju osuvremenjuje i modernizira - poznat u hrvatskoj suvremenoj umjetnosti, rekao je Bešlić. Trebotićevo stvaralaštvo od početka određuje snažna povezanost s krajolikom zavičajnog Brača, s tim da će se znalci njegova stvaralaštva promatrajući izložene slike iz ciklusa »Otisci« iznenaditi s jakim i produbljenim pomakom u boji i gesti. U južno-hrvatskoj i mediteranskoj specifičnosti krajolika slikar nalazi uporište jedne sentimentalne »štoriје«, te intelektualno i duhovno ishodište. Bešlić je napomenuo da se, promatrajući zadnji Trebotićev ciklus, ne može govoriti o prostoru zavičajnosti kao nekom sentimentalnom i

spomenarskom herbariju, već o prostoru u kojem i prema kojem se precizira slikarev identitet, odnos prema povijesti, baštini i tradiciji. Osvrćući se na prethodni Trebotićev ciklus »Tragovi«, gdje je redukcija narativnog i deskriptivnog bila snažna, Bešlić je naglasio da je u zadnjem ciklu-

su »Otisci« redukcija još radikalnija. Slikar tek gdjekad asocijativno dodiruje ishodišta (križ, tloris kapelice, čempres, ruševni suhozid...). Citata gotovo da i nema, a sam je izvorik ekstrahiran u likovni zapis u kojem se baš bojom poantira njegova simbolička energija u nove činjenice djela. Bešlić je naglasio da je Trebotićevo iskustvo u kultiviranom postupku discipliniralo potez, a slikareva je zrelost očuvala mladenačku radoznalost u formi koja teži sažimanju, sabiranju, sintezi i sublimaciji. Najnoviji ciklus Trebotićeve kombinirane tehnike ulja na platnu bit će izložen od 30. travnja.

Svjetlana Martinović

Josipa Pavičića, nakon čega su riječ preuzeli recenzenti Dunja Fališevac i Mirko Tomasović. Oni su međusobno podijelili recenzentski posao tako da je Dunja Fališevac preuzela 8 studija iz starije hrvatske književnosti, dok se akademik Tomasović pozabavio sa 7 studija iz novije hrvatske književnosti. Teme iz starije hrvatske književnosti kojima se Pavičić pozabavio tiču se Dinka Ranjine kao manirista, odnosa Kmarutića prema Maruliću, Matijaša Magdalenića, Matije Antuna Raljkovića i njegova »Satira«, Antuna Kaznačića i Ignjata Alojzije Brlića. Tu spada i studija po kojoj je i cijela knjiga dobila svoj na-

ske karakteristike. Ostale studije govore o Markovićevoj »Domu i svijetu«, Anti Kovačiću i Juliju Benešiću kao pjesnicima, Vladimiru Nazoru, romanu »Giga Baričeva« i odnosu

Gundulića i Gorana Kovačića. Tomasović je zaključio da je knjiga pisana modernim teorijskim aparatom, jasnim, jednostavnim i čitkim stilom, te je kao takva pristupačna široj čitalačkoj publici. Sam autor je rekao da je djelo plod 20-godišnjeg rada, a metaforički naslov dao mu je zbog toga što filološki rad i nalikuje pomalo na pakao zbog mučnog rada, ali na onaj barokni pogled na pakao.

Bojan Macan

Istarske pripovijesti

U srijedu 9. travnja u prostorijama Društva hrvatskih književnika na glavnom zagrebačkom trgu predstavljena je najnovija knjiga pripovjedaka uglednog književnika Tomislava Milohanića. Knjigu pod naslovom »Horugva nam čuhta« izdao je Izdavački centar Rijeka. Predstavljanje je vodio Anđelko Novaković, dopredsjednik DHK, a o knjizi su govorili akademik Nedjeljko Fabrio, pi-

rakterističan za kraj o kojem se govori, a to je Istra, i drugi, koji je napisan hrvatskim književnim jezikom. Nedjeljko Fabrio je uz ostalo istaknuo: »Ova podvrsta priča može se nazvati kalendarskom pričom jer su to kratke priče i nastaju u našim regijama. Ta je podvrsta vrlo rijetka i vrlo stara i danas se rijetko pojavljuje. Autor ih nasljeđuje, preuzima i prosljeđuje dalje.« Fabrio je još naglasio da u

Jedanaest suvremenih hrvatskih slikara

U Galeriji umjetnina u Salitu na rošće stol će i snažniji pica- Rončević i Antun Boris Švaljek, koji